

Le vilayet occidental, qui aura pour chef-lieu Sofia, sera composé des sandjaks de Sofia, Viddin, Nisch, Uscub, Bitolia (excepté deux cazas du sud), une partie du sandjak de Serès (trois cazas du nord) et des cazas de Stroumnitza, Tikvech, Velessa et Kastoria. — Documents diplomatiques. Affaires d'Orient, 1875—1876—1877. Paris 1877. Annexe III au compte rendu № 8).

Отъ горѣзложението и отъ приложената къмъ рѣшеніето карта (гл. тукъ стр. 346) личи, че Европа, чрѣзъ своитѣ прѣдставители, прѣзъ 1876 г. е включвала отъ Македония въ тогавашна етнографска България и то дѣто българското население е съ надмоще (avec une population principalement bulgare) градоветѣ Скопје, Битоля, Костуръ. Крайщата, като Енидже-Вардарско, Кукушко, Солунско, Лжгадинско и пр., сж изключени отъ българската граница, ако и да има и тамъ българи, защо се е смѣтало, че послѣднитѣ не държатъ числено първенство прѣдъ другитѣ населенія, турско, гръцко и пр. взети заедно.

1878 г.

№ 214.

Македония.

Руско-турската война прѣзъ 1877—1878 г. се завърши съ подписването на Санъ-Стефанския договоръ на 19 февруари 1878 г. подъ сѣтнитѣ на Цариградъ. Тая велика война възкръси свободата на българския народъ и създаде българска държава въ границитѣ на българскитѣ етнографски прѣдѣли. Тия граници, които поставятъ цѣла Македония отъ Шаръ до Грамосъ и отъ Грамосъ до Бѣло-море и Порто-Лагосъ въ България, сж изредени въ чл. 6 на Санъ-Стефанския договоръ така:

„България се учрѣждава като независимо княжество, поддано (на Султана), съ християнско управление и народна войска.

„Окончателнитѣ граници на българското княжество ще бждатъ начертани отъ една нарочита руско-турска комисія, още прѣди да бже изпразнена Румелия отъ императорската руска войска...

„Обсегътъ на българското княжество е посоченъ, въ главни черти, на тукъ приложената карта, която ще служи за основа при окончателното разграничение. Като оставя новата граница на сръбското княжество, линията ще върви по запад-